

Noor 92 Publications
og
Islamsk Litteraturforening

Profeten Moḥammads
komme
—
en velsignelse å feire

Abo Mahi Yasir Hussain

© Noor 92 Publications 2021

© Islamsk Litteraturforening 2021

Profeten Moḥammads ﷺ komme – en velsignelse å feire

ISBN 978-82-93517-22-1

Oslo, 2021

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

إلى روح خالي محمد ياسين رحمه الله
Til minne om Muhammad Yasin
(1939–2020)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

INNHold

Forord	7
Termen <i>bid'ah</i> (بدعة)	8
Hvordan feires <i>maulid</i> (مولد) av muslimene?	9
Hvem markerte <i>maulid</i> (مولد) først?	9
Bevis på at det er lov å markere <i>maulid</i> (مولد)	11
Å glede seg over <i>maulid</i> (مولد)	12
Hva er spesielt med mandagen?	13
<i>Maulid</i> (مولد) – å feire Guds gunst	14
Å ihukomme profeten ﷺ – Gud samlet profetene	15
Å ihukomme profeten ﷺ – følgesvennene samlet seg	16
<i>Maulid</i> (مولد) – å bekjentgjøre Guds velsignelser	18
Den høyeste ihukommelse	19
Konklusjon	21
Litteraturliste	23

Forord

Emnet for dette kortfattede heftet har i lang tid vært et komplisert tema for muslimene å bli enige om. Målet er ikke å oppklare eller pålegge noen tradisjonen om å feire profeten Moḥammads ﷺ komme. Enhver troende som tror på Gud og profeten Moḥammads ﷺ profetskap, feirer uansett profetens ﷺ komme ved å følge profetens ﷺ tradisjon. Det å feire profeten ﷺ er ikke begrenset til en måned, uke eller dag. De troende feirer profeten ﷺ hvert eneste øyeblikk ved hver eneste gode handling de utfører, om det er ved trosbekjennelsen, ved å forrette tidebønnen, betale velferdsskatten, faste, utføre pilegrimsferden eller andre gode handlinger, som å hjelpe folk.

Det er en gruppe muslimske skriftlærde som anser det å feire profetens ﷺ komme ved å markere det på en spesifikk dag som kjetteri, men majoriteten av skriftlærde blant muslimene tillater denne feiringen, enten den gjøres på en spesifikk dag eller når som helst for å øke og styrke sin tro.

Å feire denne begivenheten er viktigere enn noensinne i Norge, og det på et fellesspråk som hjelper de unge til å lære om sin tro for å kunne lære andre om profeten Moḥammads ﷺ liv.

I dette heftet vil vi se på noen bevis på det å feire profeten Moḥammads ﷺ komme, for det er viktig for de som feirer denne gudgitte gaven, å vite at deres tro og praksis ikke er kjetteri.

Fjellhamar, 24.09.2021
Abo Mahi Yasir Hussain

Termen *bid'ah* (بدعة)

Ofte brukes ordet «innovasjon» for å oversette *bid'ah* (بدعة) av de som peker på alt som *bid'ah* og *shirk* (شرك – flerguderi), enda innovasjon er et positivt ladet ord som innebærer betydningen forandring til det bedre.

Ordet *bid'ah* (بدعة) har to betydninger:

- (1) Terminologisk betydning: Den handlingen som ikke er bekreftet gjennom profetens ﷺ praksis og livsførsel, og denne handlingen er motstridende og forandrende med hensyn til profetens ﷺ lov. Når en slik handling inkluderes i loven, anses den som en ond *bid'ah* som forviller, med andre ord en kjettersk handling.
- (2) Leksikalsk betydning: Det er en ny måte eller handling. Enten en slik handling opprinnelig finnes i loven eller ikke, og de skriftlærde velger å bruke ordet *bid'ah* for den handlingen, mener de ikke at det er kjetteri. For kjetteri er det som strider mot profetens ﷺ lære.

Majoriteten av de skriftlærde er enige om at det finnes rosverdig (innoverende) og klanderverdig (kjettersk) *bid'ah*. Den rosverdige er ansett som en god handling, mens den klanderverdige er ansett som en ond handling.

Hvordan feires *maulid* (مولد) av muslimene?

Det er en feiring og gledefylt følelse som muslimer feirer og uttrykker for at profeten Moḥammad ﷺ ble sendt som profet til all verden. Det var da profeten ﷺ kom med budskapet om den sanne gudstroen – monoteismen. Når muslimene setter av en dag for å feire profeten Moḥammads ﷺ komme, samler de seg enten i sitt hjem, i en moské eller i et annet lokale for blant annet

- (1) å komme Gud i hu ved å resitere Koranen eller lovprise Ham
- (2) å lovsynge profetens ﷺ ære
- (3) å fortelle om profetens ﷺ komme
- (4) å undervise i profetens ﷺ biografi
- (5) å dele ut mat til de frammøtte eller fattige

Det er mange gode handlinger som kan utføres, det eneste man må ta hensyn til, er at det ikke må være handlinger som strider mot den islamske loven. Det viktige er ikke når og hvor man feirer *maulid*, men at man feirer.

Hvem markerte *maulid* (مولد) først?

Den første til å markere profetens ﷺ fødselsdag, var profeten ﷺ selv. Slik som det er berettet i en autentisk beretning:

سُنِّيٌّ عَنْ صَوْمِ الْأَنْبِيَاءِ؟ فَقَالَ: «فِيهِ وُلِدْتُ وَفِيهِ أُنزِلَ عَلَيَّ»

«Profeten ﷺ ble spurt om fasten på mandag. Profeten ﷺ svarte: 'Jeg ble født den dagen, og det var da Koranen først ble åpenbart for meg.'»¹ Dette er den mest autentiske

¹ Moslim ibn al-Hajjāj an-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, red. av Moḥammad Fo'ād 'Abd-ol-Bāqī (Beirut: Dār iḥyā' at-torāth al-'arabī, uten dato), 2:820#1162.

og tydeligste teksten som viser gyldigheten ifølge loven til å markere profetens ﷺ fødselsdag.

Det er ikke etterrettelig det som blir sagt om at det var fatimidene (الفاطميون [909–1171]) som markerte profetens ﷺ fødselsdag først. Tror man på det, er man enten uvitende eller man ignorerer fakta bevisst.

Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī (1371–1449) utdypet at for ham var det tydelig at forståelsen av å markere profetens ﷺ fødselsdag var basert på en bekreftet kilde. Det er det som er bekreftet i de to autentiske *ḥadīth*-samlingene om at da profeten ﷺ kom til Medina, så profeten ﷺ jødene faste på ‘*āshōrā*’-dagen. Profeten ﷺ spurte dem om det. De svarte at det var den dagen da Gud druknet faraoen og berget profeten Moses ﷺ. Derfor fastet de den dagen for å vise Gud takknemlighet. Da sa profeten ﷺ: «Vi står Moses nærmere enn dem!» Fra det kan det utledes en handling som blir utført for å vise takknemlighet overfor Guds godhet mot Sin profet ﷺ på en spesifikk dag for å ha forært en velsignelse eller fjernet en forbannelse. Den handlingen vil vise til det samme på den dagen hvert år. Man kan vise Gud takknemlighet ved forskjellige former for tilbedelse, slik som: å knele med ansiktet ned, faste, avse penger for Guds sak, resitere Koranen. Hvilken velsignelse er større enn nådens profets ﷺ komme på den dagen?! Gud sier: لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ: «Sannelig, Gud viste stor gunst mot de troende da han sendte blant dem sendebudet fra deres egen midte, [...]»¹

¹ Koranen 3:164.

Dette beviser at man kan utføre tilbedelse og en god handling på en spesifikk dag.¹

Bevis på at det er lov å markere *maulid* (مولد)

Å markere profetens ﷺ fødselsdag er å uttrykke glede for profeten ﷺ, det gagnar til og med en vantro person. Al-Bokhārī (810–870) gjenga følgende:

وَتُؤَيَّبُهُ مَوْلَاةٌ لِأَبِي هَبٍّ: كَانَ أَبُو هَبٍّ أَعْتَقَهَا، فَأَرْضَعَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا مَاتَ أَبُو هَبٍّ أُرِيَهُ بَعْضُ أَهْلِهِ بِشَرِّ حَيْبَةٍ، قَالَ لَهُ: مَاذَا لَقَيْتَ؟ قَالَ أَبُو هَبٍّ: لَمْ أَلْقَ بَعْدَكُمْ غَيْرَ أَبِي سُقَيْبٍ فِي هَذِهِ بَعَثَافِي تُؤَيَّبَةَ

«Thowaybah var en befridd slavinne av Abō Lahab. Abō Lahab satte henne fri, og hun ammet profeten ﷺ. Da Abō Lahab døde, så en av hans slektninger ham i en drøm i en forferdelig tilstand. Han spurte Abō Lahab: 'Hva har skjedd med deg?' Abō Lahab svarte: 'Jeg har ikke fått fred etter å ha forlatt dere utenom at jeg får å drikke mellom disse fingrene takket være at jeg satte Thowaybah fri.'»^{II}

Al-‘Asqalānī (1371–1449) gjenga:

أَنَّ الْعَبَّاسَ قَالَ لَمَّا مَاتَ أَبُو هَبٍّ رَأَيْتُهُ فِي مَنَامِي بَعْدَ حَوْلٍ فِي شَرِّ حَالٍ فَقَالَ مَا لَقَيْتَ بَعْدَكُمْ رَاحَةً إِلَّا أَنَّ الْعَذَابَ يُخَفِّفُ عَنِّي كُلَّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ قَالَ وَذَلِكَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وُلِدَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَكَانَتْ تُؤَيَّبَةُ بَشَّرَتْ أَبَا هَبٍّ بِمَوْلِدِهِ فَأَعْتَقَهَا

«Vår mester al-‘Abbās ﷺ berettet: 'Da Abō Lahab var død, så jeg ham i en drøm i en elendig tilstand

¹ Moḥammad ibn ‘Alawī al-Mālikī, *Haul al-ihtifāl bi-zikrā al-maulid an-nabawī ash-sharīf* (Beirut: Al-Maktabah al-‘aṣriyyah, 2010), 16–17.

^{II} Moḥammad ibn Ismā‘īl al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, red. av Moḥammad Zohayr ibn Nāṣir an-Nāṣir (Beirut: Dār ṭauq an-najāh, 2001), 7:9#5101.

etter et års tid. Abō Lahab sa: «Jeg har ikke fått fred etter dere utenom at pinen blir lettet for meg hver mandag.»^I As-Sohaylī kommenterte: «Det var fordi profeten ﷺ ble født på en mandag, og det var Thowaybah som ga gledesbudet til Abō Lahab om profetens ﷺ fødsel, og han satte henne fri.»^I

Denne gjengivelsen har blitt gjengitt av mange skriftlærde, for selv om den er *morsal* (مرسل – en beretning som mangler et ledd (beretter) i enden av beretningen), er den godtatt av dem på grunn av at al-Bokhārī gjenga den.^{II}

Å glede seg over *maulid* (مولد)

Å glede seg over profeten ﷺ er påkrevd ved det Koranen befaler i gudsordene:

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا

«Si: 'Alt dette er takket være Guds velvilje og nåde, muslimene bør fryde seg over det.'»^{III}

Gud befalte oss å fryde oss – glede oss sterkt og inderlig – over Guds nåde, og profeten ﷺ er Guds største nåde:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

«Vi har ikke sendt deg som noe annet enn nåde for all verden!»^{IV}

Vår mester Ibn ‘Abbās' ﷺ tolkning av verset støtter dette standpunktet:

^I Ahmad ibn ‘Alī ibn Ḥajar al-‘Asqalānī, *Fath al-Bārī sharḥ ṣaḥīḥ al-Bokhārī* (Beirut: Dār al-ma‘rifah, 1959), 9:145.

^{II} Al-Mālikī, *Ḥaul al-iḥtifāl bi-ẓikrā al-maulid an-nabawī ash-sharīf*, 22–23.

^{III} Koranen 10:58.

^{IV} Koranen 21:107.

Profeten Moḥammads ﷺ komme – en velsignelse å feire

وأخرج أبو الشَّيْخِ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي الْآيَةِ قَالَ: فَضَلَ اللَّهُ الْعُلَمَاءَ وَرَحِمَهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

«Guds velvilje er kunnskapen, og nåden er profeten Moḥammad ﷺ»^I

Å fryde seg over profeten ﷺ er påkrevd til enhver tid, ved enhver velsignelse og velvilje av Gud. Men å bevisst fryde seg over profeten ﷺ spesifikt på hver mandag eller hver rabī‘ al-awwal-måned med det man har til rådighet av tid og måte å markere det på, er ikke det man kan anse som å forsømme markeringens overlegenhet.^{II}

Vi lærer at å fastsette den gleden til hver mandag eller i hver rabī‘ al-awwal-måned alt etter hva man har mulighet til for å markere ytterligere glede, er ikke å neglisjere profetens ﷺ komme. For enhver troende markerer glede over profetens ﷺ komme daglig ved å tro og følge i profetens ﷺ fotspor.

Hva er spesielt med mandagen?

Det er bekreftet i Moslims (821–875) *ḥadīth*-samling^{III} at profeten Moḥammad ﷺ markerte både sin fødselsdag og at profetskapet ble offentliggjort, hver mandag ved å faste. I al-Bokhārīs (810–870) *ḥadīth*-samling^{IV} opplyses det at profetens ﷺ bortgang fant sted på en mandag. I en beretning blir følgende gjengitt av Ibn Ḥanbal (780–

^I ‘Abd-or-Raḥmān ibn Abī Bakr as-Soyōfī, *Ad-Dorr al-manthōr* (Beirut: Dār al-fikr, 2011), 4:367.

^{II} Al-Mālikī, *Ḥaul al-iḥtifāl bi-ẓikrā al-maulid an-nabawī ash-sharīf*, 24–25.

^{III} An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim*, 2:820#1162.

^{IV} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, 2:102#1387.

855):^I

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: «وُلِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَاسْتُنْبِئَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَخَرَجَ مُهَاجِرًا مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَقَدِمَ الْمَدِينَةَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ، وَتَوَفَّى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَرَفَعَ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ.»

Det gjengis etter vår mester Ibn ‘Abbās رضي الله عنه at han berettet: «Profeten ﷺ ble født på en mandag, mottok første åpenbaringen på en mandag, utvandret fra Mekka til Medina på en mandag, kom fram til Medina på en mandag, gikk bort på en mandag og plasserte den svarte steinen (*al-ḥajar al-aswad*) på en mandag.»^{II}

Maulid (مولد) – å feire Guds gunst

De tidligere samfunnene ble også velsignet av Gud med forskjellige velsignelser. De viste Gud takknemlighet for det og feiret den dagen som en høytid da de ble velsignet med noe av Gud. Koranen bekrefter at når de tidligere samfunnene ble gitt en velsignelse av Gud, feiret de den dagen som høytid:

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

^I Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av Sho‘ayb ibn Moḥarram al-Arnā’ōṭ (Beirut: Mo’assasah ar-risālah, 2001), 4:304#2506.

- Al-Arnā’ōṭ klassifiserte beretningen som svak.

Shākir klassifiserte den som autentisk. Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av Aḥmad Moḥammad Shākir (Kairo: Dār al-ḥadīth, 1995), 3:139#2505.

^{II} ‘Izz-od-Dīn Ḥosayn ash-Shaykh, *Al-adillah ash-shar‘iyah fī jawāz al-iḥtifāl bi-milād khayr al-bariyyah* (Uten sted og utgiver, 1993), 11.

Profeten Moḥammads ﷺ komme – en velsignelse å feire

«Jesus, sønn av Maria, ba: 'Gud! Vårherre, send ned til oss fra himmelen et dekket bord, slik at det blir en høytid for oss, for våre første og våre siste, og som et tegn fra Deg, og forsyn oss, og Du er den beste Forsørgeren av alle!」^I

Hvis de tidlige samfunnene kunne feire Guds velsignelser som var sendt og gitt til dem, er det faktisk mer nødvendig for muslimer å feire profeten Moḥammads ﷺ komme ved å vise Gud takknemlighet. For Gud befaler i Koranen:

وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

«Kom i hu Guds gunst mot dere da dere var hverandres fiender, og Han skapte kjærlighetens bånd mellom deres hjerter, og ved Hans gunst ble dere brødre.»^{II}

Det er Guds største gunst og velsignelse at Han trøstet Sine skapninger ved å sende profeten Moḥammad ﷺ til dem. Han omgjorde hat til kjærlighet ved å sende profeten ﷺ. De troende bør feire profeten ﷺ ved å vise Gud takknemlighet, for ved profetens ﷺ komme antok folk troen, og fiender ble venner.^{III}

Å ihukomme profeten ﷺ – Gud samlet profetene

Gud samlet profetene for å fortelle dem om profeten Moḥammad ﷺ. Det var den gang Gud krevde at profetene skulle inngå en høytidelig pakt. Denne

^I Koranen 5:114.

^{II} Koranen 3:103.

^{III} Muḥammad Tāhir al-Qādrī, *Milād an-nabī*, 4. utg. (Lahore: Minhaj-ul-Quran Publications, 2007), 197–198.

samlingens midtpunkt og tema var profeten Moḥammad

ﷺ. Det står skrevet i Koranen:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ.

«Kom i hu den tid da Gud sluttet en høytidelig pakt med profetene: 'Når Jeg har tildelt dere skriften og visdommen, etter det vil det komme til dere ett sendebud som vil stadfeste de skriftene som vil være hos dere. Dere må anta troen på ham og stå ham bi.' Gud sa: 'Bekrefter dere dette, og holder dere fast ved dette ved Min byrdefulle pakt?' Alle svarte: 'Vi bekrefter!' Gud sa: 'Vær dere vitner, og Jeg er også med dere blant vitnene!」^I

Det beviser at det ikke er forbudt å samle seg for å ihukomme og markere profeten Moḥammad ﷺ på en spesifikk dag, slik som den ovennevnte samlingen var spesifikt arrangert for å markere profeten Moḥammads ﷺ komme og det øverste og siste profetskapet.^{II}

Å ihukomme profeten ﷺ – følgesvennene samlet seg

Følgesvennene satt en gang og frydet seg over at Gud hadde ført dem til troen og vist dem stor gunst ved profeten Moḥammad ﷺ. Profeten ﷺ nektet dem ikke å gjøre det:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ، عَلَىٰ حَلْقَةٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: مَا أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: اللَّهُ مَا أَجْلَسَنَا إِلَّا

^I Koranen 3:81.

^{II} Moḥammad Khān al-Qādirī, *Mahfil Milād* (Karachi: Bazm-e 'Orōj-e islām, uten dato), 10.

ذَٰكَ، قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تُهْمَةً لَكُمْ، وَمَا كَانَ أَحَدٌ يَمْتَرِلِي مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَلَّ عَنْهُ حَدِيثًا مِنِّي، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَيَّ حَلْفَةً مِنْ أَصْحَابِيهِ، فَقَالَ: «مَا أَجَلَسْتُكُمْ؟» قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَنَحْمَدُهُ عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ عَلَيْنَا بِكَ، قَالَ: «اللَّهُ مَا أَجَلَسْتُكُمْ إِلَّا ذَٰلِكَ؟» قَالُوا: اللَّهُ مَا أَجَلَسْنَا إِلَّا ذَٰلِكَ، قَالَ: «أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تُهْمَةً لَكُمْ، وَإِنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيْلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ»

Det berettes etter vår mester Abō Sa‘īd al-Khodrī رضي الله عنه, han sa: «En dag kom Mo‘āwiyah ut og så folk sitte i en sirkel i moskeen. Han sa: 'Hva har fått dere til å sitte her?' De svarte: 'Vi sitter her for å nevne Gud den Allmektige og Allmajestetiske.' Mo‘āwiyah sa: 'Sverg ved Gud at det ikke er noe annet som har fått dere til å sitte her?' De sa: 'Vi sverger ved Gud at det ikke er noe annet som har fått oss til å sitte her!' Mo‘āwiyah fortsatte: 'Jeg krevde ikke at dere skulle avlegge ed, for å beskyldte dere for noe, for det finnes ingen med min status hos Guds sendebud ﷺ som har berettet så få beretninger etter Guds sendebud ﷺ som meg. Sannelig, Guds sendebud ﷺ kom ut og så sine følgesvenner sitte i en sirkel. Guds sendebud ﷺ sa: «Hva har fått dere til å sitte her?» De svarte: «Vi sitter her for å nevne Gud den Allmektige og Allmajestetiske, og vi lovpriser Ham for å ha rettleidet oss til islam og for at Han har vist oss velvilje gjennom Dem!» Guds sendebud ﷺ sa: «Sverger dere ved Gud at det ikke er noe annet som har fått dere til å sitte her?» De svarte: «Vi sverger ved Gud at det ikke er noe annet som har fått oss til å sitte her!» Guds sendebud ﷺ sa: «Jeg krevde ikke at dere skulle avlegge ed, for å beskyldte dere for noe, men i sannhet, Gabriel ﷺ kom til meg, og han

fortalte meg at Gud den Allmektige og Allmajestetiske skryter av dere foran englene.»^I»

***Maulid* (مولد) – å bekjentgjøre Guds velsignelser**

En måte å vise Gud takknemlighet for Hans velsignelser på er å gjøre det godt kjent for alle. Samtidig som man fryder seg over de velsignelsene, forteller man også andre om dem. Gud sier:

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

«Bekjentgjør vel din Herres velsignelser!»^{II}

Å minnes eller huske en velsignelse er å ha den i hjertet og nevne den med tungen for alle. Men denne ihukommelsen skal være for Gud og ikke folk. I det ovennevnte verset er det blitt befalt å bekjentgjøre vel Guds velsignelser overfor andre folk. Å ihukomme velsignelsene er for å glede Gud, og å bekjentgjøre dem er for at folk skal forstå verdien av velsignelsene. I Koranen står det skrevet:

فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

«Kom Meg i hu, og Jeg skal komme dere i hu. Vær Meg alltid takknemlige, og vær Meg aldri utakknemlige.»^{III}

Verset er tydelig om at den troende skal komme Gud i hu, men det er ikke tilstrekkelig å bare selv komme Gud i hu, derfor må den troende vise Gud takknemlighet

^I Ash-Shaybānī, *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*, red. av al-Arnā'ōt, 28:49–50#16835.

- Al-Arnā'ōt klassifiserte dens beretterkjede som autentisk.

^{II} Koranen 93:11.

^{III} Koranen 2:152.

ved å la andre få vite om Herrens velsignelser. Å være utakknemlig betyr å fornekte Guds velsignelser.

Visdommen bak å bekjentgjøre Guds velsignelser er at folk flest skal vite om dem, og at de troende kollektivt skal vise takknemlighet. Målet med å markere profetens ﷺ fødselsdag er at man markerer det sammen og lærer mer om profeten ﷺ.^I

Den høyeste ihukommelse

Gud sier om ihukommelsen av profeten Moḥammad ﷺ:

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

«Og Vi har for din skyld elevet din ihukommelse!»^{II}

En troende kan undres over hvor høy denne ihukommelsen er, og hvor mye den gleder Gud. Gud svarer selv på hvor glad Han er i denne ihukommelsen, og at det er en vedvarende handling, da Hans guddommelige Vesen ikke er begrenset til tid og sted:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

«Sannelig, Gud og Hans engler sender velsignelser over profeten. Dere troende, send dere også velsignelser over ham og rikelig med fredshilsener.»^{III}

Vi forstår at denne ihukommelsen ikke er begrenset til en bestemt høyde, for når Gud selv utfører den, blir den uendelig høy. Det er Guds kjærlighet til Sin tjener og profet ﷺ. Den største gaven Gud har gitt Sine skapninger, er profeten Moḥammads ﷺ komme og

^I Al-Qādrī, *Milād an-nabī*, 240–241.

^{II} Koranen 94:4.

^{III} Koranen 33:56.

Profeten Moḡammads ﷺ komme – en velsignelse å feire

ihukommelse. Det er skapningenes plikt å vise Gud takknemlighet for den gaven.

Konklusjon

Vår diskusjon lærer oss at termen *bid'ah* har to betydninger, og det er slik majoriteten av de skriftlærde har forstått det. Så lenge *maulid*-feiringen ikke inneholder noe ulovlig ifølge islamsk lov, faller den ikke under kategorien kjetteri. Profeten Moḥammad ﷺ viste sine følgere en tradisjon å følge, og det var å markere mandagen ved å særskilt utføre en overskytende god handling den dagen, slik som å faste. På denne måten markerte profeten ﷺ sin fødselsdag. Hendelsen med Abū Lahab beviser at hvis det å være sjenerøs mot noen på fødselsdagen til profeten ﷺ gagnar en ikke-troende, må det være en stor belønning for den troende i å uttrykke fryd og glede den dagen. Å glede seg over profetens ﷺ komme er krevd av de troende, og det til enhver tid, men de skriftlærde sier at man kan fastsette en spesifikk tid for å markere det ekstra. Mandagen og *rabī' al-awwal*-måneden er bevist som to tider som er fortrinnsligere enn andre tider. Å samle andre for å markere profetens ﷺ komme har rot i Guds handling og følgesvennenes.

De som feirer *maulid*, bør ikke se ned på de troende som ikke feirer, og de som ikke feirer, bør ikke se ned på de troende som feirer. Man bør feire ved å gjøre gode handlinger og unngå de handlingene som islam forbyr. I Norge og andre ikke-muslimske land er det enda viktigere for de troende å sette av tid i løpet av dagen, uken, måneden eller året for å lære både voksne og barn mer om profeten Moḥammads ﷺ liv og tradisjon. Hvis ikke det gjøres, vil muslimenes bånd til profeten ﷺ bli svekket, noe som vil resultere i at troen blir svakere.

Konklusjon

Avslutningsvis vil jeg oppfordre både de som feirer, og de som ikke feirer, til å vise toleranse og samhold og ikke lage dette temaet til et grunnlag for konflikt, for i bunn og grunn feirer alle muslimer profetens ﷺ komme på en eller annen måte.

Litteraturliste

- Al-‘Asqalānī, Aḥmad ibn ‘Alī ibn Ḥajar. *Fath al-Bārī sharḥ ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. 13 bd. Beirut: Dār al-ma‘rifah, 1959.
- Al-Bokhārī, Moḥammad ibn Ismā‘īl. *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. Redigert av Moḥammad Zohayr ibn Nāṣir an-Nāṣir. 9 bd. Beirut: Dār ṭauq an-najāh, 2001.
- Al-Mālikī, Moḥammad ibn ‘Alawī. *Haul al-iḥtiḫāl bi-ḏikrā al-maulid an-nabawī ash-sharīf*. Beirut: Al-Maktabah al-‘aṣriyyah, 2010.
- An-Nīsābōrī, Moslim ibn al-Ḥajjāj. *Ṣaḥīḥ Moslim*. Redigert av Moḥammad Fo‘ād ‘Abd-ol-Bāqī. 5 bd. Beirut: Dār iḥyā’ at-torāth al-‘arabī, uten dato.
- As-Soyōfī, ‘Abd-or-Raḥmān ibn Abī Bakr. *Ad-Dorr al-manthōr*. 8 bd. Beirut: Dār al-fikr, 2011.
- Ash-Shaybānī, Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal. *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*. Redigert av Sho‘ayb ibn Moḥarram al-Arnā‘ōṭ. 45 bd. Beirut: Mo’assasah ar-risālah, 2001.
- _____. *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*. Redigert av Aḥmad Moḥammad Shākīr. 8 bd. Kairo: Dār al-ḥadīth, 1995.

Litteraturliste

Ash-Shaykh, ‘Izz-od-Dīn Ḥosayn. *Al-adillah ash-shar‘iyyah fī jawāz al-iḥtifāl bi-mīlād khayr al-bariyyah*. Uten sted og utgiver, 1993.

Al-Qādirī, Moḥammad Khān. *Maḥfil Mīlād*. Karachi: Bazm-e ‘Orōj-e islām, uten dato.

Al-Qādrī, Muḥammad Ṭāhir. *Mīlād an-nabī*. 4. utg. Lahore: Minhaj-ul-Quran Publications, 2007.